

بازدید شد
۱۳۸۱

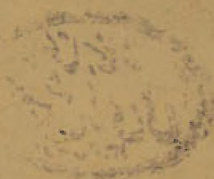
کتابخانه مجلس شورای ملی	
اسم کتاب	جواهر التفسیر
مؤلف	حسین کاشفی
موضوع تألیف	تفسیر کلام الله مجید
شماره دفتر	۱۲۷۲۳
	۸۰۷

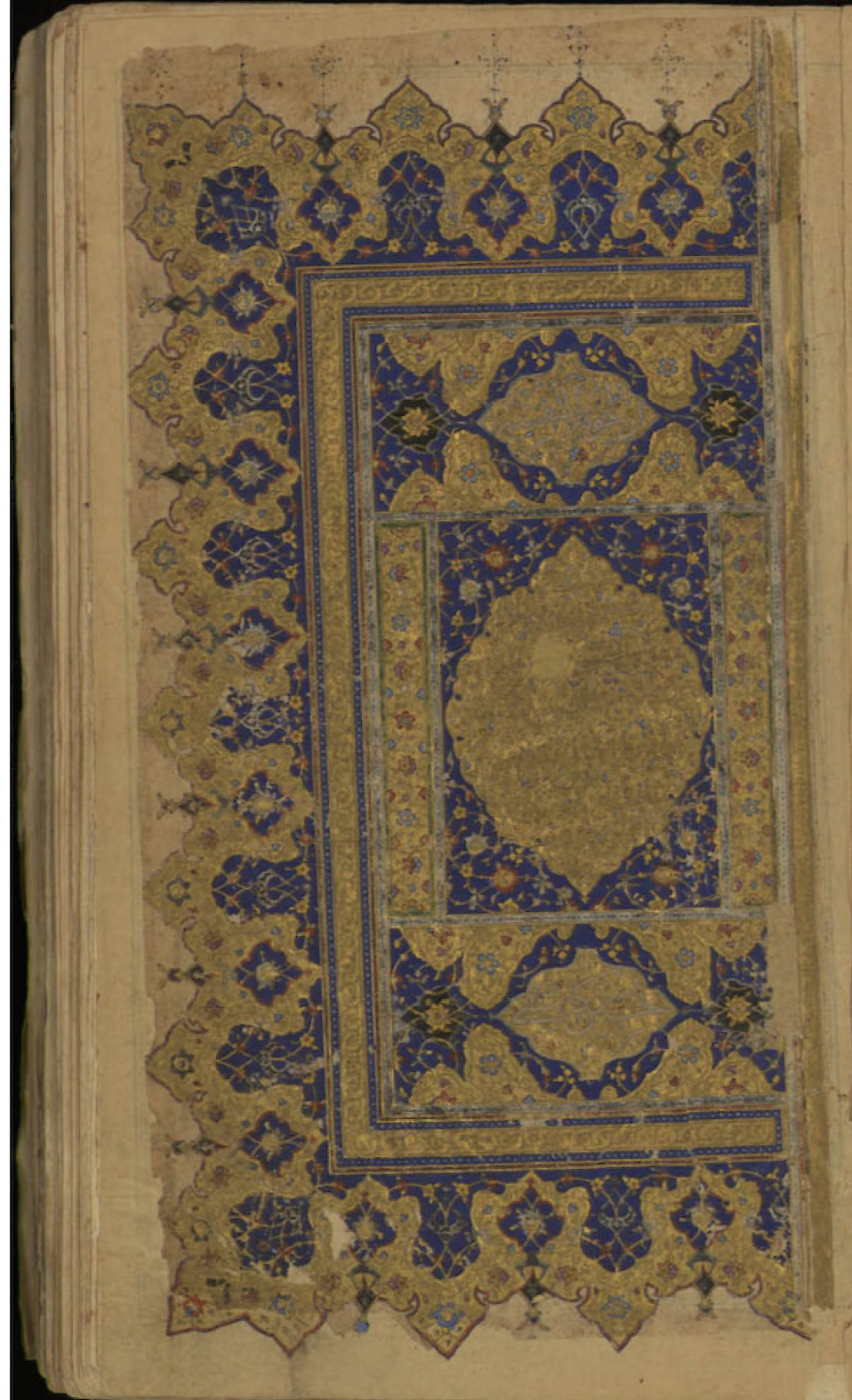
Handwritten text in a box:
1871

بسی معلوم شد که قرآن هر دو است و اما در حقان کلام طوی من صاحب دواوی
که قرآن بصایت شیع و ی باشد و ای بران محقق دمی دود که قرآن حکایت ختم و قیامت
من شفاعت خصمان **بیت** از ختم قرآن دست باید شیع **الحاکم** شیع ختم شیع
ای جز قرآن دلیل کینه اما خست از دله او را با یا ما شت افتاب هذا است نورشان
عالمیت کرد نشان نور کاش فرزند جریح بصرها فیض شاملش از آینه سر ریخت
موسن خلوت عاشقان اسوز و کداز نوید وصالش مایه سلوت عریان سر زده ناز و ناز
بهر عجب تقریر معانی بیایه عجب صوت تفسیر از خلوت کمالی صفت معجز بیل علم و کتب
حالی سوز کلامش و آینه ذوق شادمانش شور و کیکر جلالت فضول و غایبش و غایبش سوز
یاقش بی نهایت کمال و اهرار شاد و غیض از انوار بیرونی کبیر اعظم اشرف
ذمه منقلا از کیمیا ای شانی منظر از انوار حیوان و انوار عارک از اربعه نبات و وحش
دیوشت افانوش از انبی طالع کلمات دلاری و عارفان از انوار تجلی شده
آیات جان افرازی و زبان بیان در ادای صفاتش بجز موسوم شدن نامشده در تقریر کلام
تقصیر میشود و صوف گفته **بیت** نه عقل بر حد کمال آید نه فهم در حد کمال آید
در کتب تنبیه العاقلین از عیدین کیمیا العزیز رحمة الله نقل میکند که من قرأ القرآن کما
رای الشیخ قاری قرآن گوید که شاهده جمال کمال حضرت رسالت یاه صلی الله علیه و سلم
و کلام مطلوب در دنیا و آخرت کمالی آن محبوب تواند بود **مصرع** مقصود عاشقان بکلام
لقای شت **امام ابو مطیع** فی ذی لیلیات آوده که علاقت دوسه حق سبحان و تعالی
تلاوه قرآنست و نشان دعت حضرت مصطفی صلی الله علیه و سلم متابعت سنت ایشان
هر که دعوی بحجت الحق کند در دارالافتحا امتحان بر مندق مدعا و جز قرآن کلام الله
کواهی نخواهد بود **ع** نشنود قول تو کنز تا کنند باقی آن کوا **و در احادیث** قدسیه وارد
شده که من شعله قرآن القرآن عن مسئله اعطیت افضل مما اعطی السالکین یعنی هر که
کلام ربانی و شوق ذوق مشاهدات خطاب متعالی شود و خواست نمودن مرادات نشان
شعور کفر اندا و آتش بوی هم فاضل از آنکه با تالان در کاه و نیمه و یان میدان با یکدیگر
از آنکه عطا دهنده و رانور شود و ای بود و یان ما خواندند و قرآن را سبب غر و خیلا ناما شد که
رقعه حاجت خود برین کند که یو کویست و اگر نامه عظمی اما اگر غایبند با آب و روغ
کلام دولت در مقابلت تلاوت کلام ما باشد و هر سوز و ناله و نام و نام و نام و نام و نام
قرآن قماشگاه ارباب الیاست و خوانند و قرآن یکد هر حریفه و قواب و اخبار آمدن که

هر که قرآن خواند و مطنه او آن باشد که خلعت متفرج دو میو شایند اند و جرمه خاص از نظام
العام عامش نویساید اند و هر آینه او را انجمنی بدختر که با قرآن استنهاد میگوید اند و از سخن
حق و کلام صدق نمیدانسته اند و در تقییر خواجیه بار ساقس مقدس و است که در جبریت
آمد که روز قیامت ایشان هیچ شفاعت نیست از خدای تعالی و زکوار از شفاعت قرآن
نه بفر صلی الله علیه و سلم و نه نوشته و نه غیر آن و آن کاتب الله اوقن شافع و اغنا غنا
مفضل و هر خواجیه در رسالت قدسینه از حضرت شیخ شهاب الدین سهروردی قسقل
میکند که مستطاب راه سلوک را بعد از ادای قرائین و سنن عبادت و تلاوه قرآن و اخلا
و انبیا است و همان خاصیت که اهل بایات از آن ملاکت ذکر روی می نماید ایشان از آن
تلاوه حاصل آید با زواید که چون غلیات صفات مختلفه المعانی و خواجیه امام محمد
شیخ عین نوری رحمه الله نقل میکند که ما شنیدیم ایم از اکابر دین که قرآن افضل
از کلام خواجیه حکیم در تقوی آن نقل فرموده اند که هر یک خواصی که داشت کویین
برای کلام حق همانند و کوی کردن فاضل از آن باشد که کلام خود را لثراب و ریا لاری
ع چه نیست خاک را با عاقلان و حقیقت است که برید عقل دور اندیش که خود را با
سلک و ملکوت اندازد و بر طریق ترتیب منافی که مناسب صاحب رفعت قرآنی باشد یعنی
تقصیر موسوست و سفیر نعمت ناریکین که لافان خاصوسی مالک لا هوت و اسوت زدن
سلوک نفسی ادای شای که لایحق حقایق صفات و قافی بود مایوس و محروم **شعر** فیکین
ذالک المسی اشارة **قد** عصوا بالجلال **بیت** و صف حسن و باذنه ابر طایفه
عالم و عارف و علم هر که دانند و چون معلوم شد که شرح فضیلت این کلام بجز نشان ظلم
در مرتبه است که سیاح سبک رویان در بسط طریقت قدیم قرآنی قرائتند و وصف
منقبت این کتاب معالی نقایب نه مثابه که سیاح و ریا با دیان در محیط تقوی شانی توانند
شعر و ای حق من شرح الفرح وصفه و منقته الامحان اعلی المراتب **بیت**
و در حق مدارج قدس و ایم و ایم که غیر سید ظاهر بقین **بیت** فضیلت کلام حق و کلام
آن دارد با حقیقت صفت قرآن و صفت حقیقت آن همان نیست قطره و ذره باشد و ذره ای
و حق و سید رخشان وجه زیبا که در **بیت** فی سهروردی در دل حیرین می بکشد
جانت خاتم کرم پیش حکیم **و در کتب کتبات** همین می بکشد **عنوان شریف** در اسامی قرآن و اشعار
بمعنی هر یک از آن ها که حق سبحان و تعالی در مجلد اول و دوم و سوم و چهارم و پنجم نام یاد کرده و در
نام از ادب نبوی مستفاد شدن و کثرت اسما طلست و سرف سنی چه هر کوی با دوست داران

بما كانوا يقولون قال تعالى اليوم نجزى كل نفس بما كانت تعمل وكونه كذا حقيقة ما نزل به
 از دهنان بطنان اجماعا و مستقل است و چون افعال و غیرت کما قال تعالى عز وجل انما نجزى
 پس جزیه کرد هرگاه که بند را بجهت فاعل فعل و موجدان شناسیم لازم آید که مقدر
 واحد در وقت قدرین مستقلین داخل باشد و آن غیب باشد و حقان در جواب سزا باشد
 چنانچه بر همان ثابت شد که حق سبحانه و تعالی فاعل است بضرورت و چه میشود که قدره را
 ندانیم و نیز در بعضی افعال داخل نیست چون حرکت بطش و در بعضی حرکت ارتعاش پس
 جمع میان این دو صورت کرده میگویم الله خالق است و مرتبه کار است صرف کرده و فاعل
 و ارادت خود را بر فعل نیست و ایجاد حق سبحانه و تعالی فاعل و در بعضی مقدر و مطلق و اگر مقدر
 و ایجاد حق سبحانه و تعالی و خلقت است اما بعضی غفلتین داخل یافته هر فعلی مقدر و بعضی است
 خلق و مقدر و بعضی انجلیت گفته و اضافی دیگر که از جهت خلقت مقصود است که نیست
 چنانچه در بعضی بیان کرده اند و واضح این مذکور است که صفات بود و ارادت و از آن
 آیه بقتل آوردند اما قدری کرده و هر باشد که در فاعل و ارادت او را اندوه
 فاعل یا موجد و فاعل فعل خود شناسند و هر یک را در فاعل و موجد و فاعل یا موجد و فاعل
 جاری می شود که در اجزای بود و چون اجزای است ممکن نیست باید که در فاعل و موجد و فاعل
 حکمهای قرار گیرد را بعلی فرموده اند چون فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 باشد و در جواب ایشان گفته است که اگر بکنند را فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 یکی از مباحث شبهه خالق و المبدأ می دانیم از اعیان و افعال و اختصاص پیدا به فاعل و موجد و فاعل
 از این حیث که پس بقرآن شرافت حق تعالی خالق بعضی اشیا باشد و در بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 خالق کل شیء و در بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 بندها را از او پیدا می شود و نیز در بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 که چون فعلی که از او فاعل زیاده باشد هر آینه مبدع فاعل است که می سازد و بر او و دیگران
 اند که قدره او را از قدره بند کامل تر باشد زیرا که فعل تا بر قدر است هر چه فعلی و موجد و فاعل
 تمامتر و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 و بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 از بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 که بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 رویت یافته و می آمده و گفت و شنید و در کوشش و در کوشش و در کوشش و در کوشش و در کوشش و در کوشش

بما كانوا يقولون قال تعالى اليوم نجزى كل نفس بما كانت تعمل وكونه كذا حقيقة ما نزل به
 از دهنان بطنان اجماعا و مستقل است و چون افعال و غیرت کما قال تعالى عز وجل انما نجزى
 پس جزیه کرد هرگاه که بند را بجهت فاعل فعل و موجدان شناسیم لازم آید که مقدر
 واحد در وقت قدرین مستقلین داخل باشد و آن غیب باشد و حقان در جواب سزا باشد
 چنانچه بر همان ثابت شد که حق سبحانه و تعالی فاعل است بضرورت و چه میشود که قدره را
 ندانیم و نیز در بعضی افعال داخل نیست چون حرکت بطش و در بعضی حرکت ارتعاش پس
 جمع میان این دو صورت کرده میگویم الله خالق است و مرتبه کار است صرف کرده و فاعل
 و ارادت خود را بر فعل نیست و ایجاد حق سبحانه و تعالی فاعل و در بعضی مقدر و مطلق و اگر مقدر
 و ایجاد حق سبحانه و تعالی و خلقت است اما بعضی غفلتین داخل یافته هر فعلی مقدر و بعضی است
 خلق و مقدر و بعضی انجلیت گفته و اضافی دیگر که از جهت خلقت مقصود است که نیست
 چنانچه در بعضی بیان کرده اند و واضح این مذکور است که صفات بود و ارادت و از آن
 آیه بقتل آوردند اما قدری کرده و هر باشد که در فاعل و ارادت او را اندوه
 فاعل یا موجد و فاعل فعل خود شناسند و هر یک را در فاعل و موجد و فاعل یا موجد و فاعل
 جاری می شود که در اجزای بود و چون اجزای است ممکن نیست باید که در فاعل و موجد و فاعل
 حکمهای قرار گیرد را بعلی فرموده اند چون فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 باشد و در جواب ایشان گفته است که اگر بکنند را فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 یکی از مباحث شبهه خالق و المبدأ می دانیم از اعیان و افعال و اختصاص پیدا به فاعل و موجد و فاعل
 از این حیث که پس بقرآن شرافت حق تعالی خالق بعضی اشیا باشد و در بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 خالق کل شیء و در بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 بندها را از او پیدا می شود و نیز در بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 که چون فعلی که از او فاعل زیاده باشد هر آینه مبدع فاعل است که می سازد و بر او و دیگران
 اند که قدره او را از قدره بند کامل تر باشد زیرا که فعل تا بر قدر است هر چه فعلی و موجد و فاعل
 تمامتر و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 و بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 از بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 که بعضی و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل و موجد و فاعل
 رویت یافته و می آمده و گفت و شنید و در کوشش و در کوشش و در کوشش و در کوشش و در کوشش و در کوشش

و غیر اهل که کتب آن اهلای اید **۱** از آن ها که می آید و در پیش داشت که بر سر بی امانت
 بان بود و نیست **۲** بر حضرت عزت سیر و ای که ای بد و کار و غیر اهل و غیره و در وقت
 خود را با هم این چنین می فرمای تا امانت بخیرت عا و رسد و هیچ کس از آن مطلع نگردد **۳**
 بر سر کما یا غیره تا این وقت **۴** باید که تا این وقت از من و دیگران خالی از شدن از نزد علی
 بنصور این کلام با حق است **۵** **۶** باری و در پیش از آن که بگویم با سید و در هر دو
 بد و سیر و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۷** **۸** **۹** **۱۰** **۱۱** **۱۲** **۱۳** **۱۴** **۱۵** **۱۶** **۱۷** **۱۸** **۱۹** **۲۰** **۲۱** **۲۲** **۲۳** **۲۴** **۲۵** **۲۶** **۲۷** **۲۸** **۲۹** **۳۰** **۳۱** **۳۲** **۳۳** **۳۴** **۳۵** **۳۶** **۳۷** **۳۸** **۳۹** **۴۰** **۴۱** **۴۲** **۴۳** **۴۴** **۴۵** **۴۶** **۴۷** **۴۸** **۴۹** **۵۰** **۵۱** **۵۲** **۵۳** **۵۴** **۵۵** **۵۶** **۵۷** **۵۸** **۵۹** **۶۰** **۶۱** **۶۲** **۶۳** **۶۴** **۶۵** **۶۶** **۶۷** **۶۸** **۶۹** **۷۰** **۷۱** **۷۲** **۷۳** **۷۴** **۷۵** **۷۶** **۷۷** **۷۸** **۷۹** **۸۰** **۸۱** **۸۲** **۸۳** **۸۴** **۸۵** **۸۶** **۸۷** **۸۸** **۸۹** **۹۰** **۹۱** **۹۲** **۹۳** **۹۴** **۹۵** **۹۶** **۹۷** **۹۸** **۹۹** **۱۰۰**
 و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۱۰۱** **۱۰۲** **۱۰۳** **۱۰۴** **۱۰۵** **۱۰۶** **۱۰۷** **۱۰۸** **۱۰۹** **۱۱۰** **۱۱۱** **۱۱۲** **۱۱۳** **۱۱۴** **۱۱۵** **۱۱۶** **۱۱۷** **۱۱۸** **۱۱۹** **۱۲۰** **۱۲۱** **۱۲۲** **۱۲۳** **۱۲۴** **۱۲۵** **۱۲۶** **۱۲۷** **۱۲۸** **۱۲۹** **۱۳۰** **۱۳۱** **۱۳۲** **۱۳۳** **۱۳۴** **۱۳۵** **۱۳۶** **۱۳۷** **۱۳۸** **۱۳۹** **۱۴۰** **۱۴۱** **۱۴۲** **۱۴۳** **۱۴۴** **۱۴۵** **۱۴۶** **۱۴۷** **۱۴۸** **۱۴۹** **۱۵۰** **۱۵۱** **۱۵۲** **۱۵۳** **۱۵۴** **۱۵۵** **۱۵۶** **۱۵۷** **۱۵۸** **۱۵۹** **۱۶۰** **۱۶۱** **۱۶۲** **۱۶۳** **۱۶۴** **۱۶۵** **۱۶۶** **۱۶۷** **۱۶۸** **۱۶۹** **۱۷۰** **۱۷۱** **۱۷۲** **۱۷۳** **۱۷۴** **۱۷۵** **۱۷۶** **۱۷۷** **۱۷۸** **۱۷۹** **۱۸۰** **۱۸۱** **۱۸۲** **۱۸۳** **۱۸۴** **۱۸۵** **۱۸۶** **۱۸۷** **۱۸۸** **۱۸۹** **۱۹۰** **۱۹۱** **۱۹۲** **۱۹۳** **۱۹۴** **۱۹۵** **۱۹۶** **۱۹۷** **۱۹۸** **۱۹۹** **۲۰۰**
 و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۲۰۱** **۲۰۲** **۲۰۳** **۲۰۴** **۲۰۵** **۲۰۶** **۲۰۷** **۲۰۸** **۲۰۹** **۲۱۰** **۲۱۱** **۲۱۲** **۲۱۳** **۲۱۴** **۲۱۵** **۲۱۶** **۲۱۷** **۲۱۸** **۲۱۹** **۲۲۰** **۲۲۱** **۲۲۲** **۲۲۳** **۲۲۴** **۲۲۵** **۲۲۶** **۲۲۷** **۲۲۸** **۲۲۹** **۲۳۰** **۲۳۱** **۲۳۲** **۲۳۳** **۲۳۴** **۲۳۵** **۲۳۶** **۲۳۷** **۲۳۸** **۲۳۹** **۲۴۰** **۲۴۱** **۲۴۲** **۲۴۳** **۲۴۴** **۲۴۵** **۲۴۶** **۲۴۷** **۲۴۸** **۲۴۹** **۲۵۰** **۲۵۱** **۲۵۲** **۲۵۳** **۲۵۴** **۲۵۵** **۲۵۶** **۲۵۷** **۲۵۸** **۲۵۹** **۲۶۰** **۲۶۱** **۲۶۲** **۲۶۳** **۲۶۴** **۲۶۵** **۲۶۶** **۲۶۷** **۲۶۸** **۲۶۹** **۲۷۰** **۲۷۱** **۲۷۲** **۲۷۳** **۲۷۴** **۲۷۵** **۲۷۶** **۲۷۷** **۲۷۸** **۲۷۹** **۲۸۰** **۲۸۱** **۲۸۲** **۲۸۳** **۲۸۴** **۲۸۵** **۲۸۶** **۲۸۷** **۲۸۸** **۲۸۹** **۲۹۰** **۲۹۱** **۲۹۲** **۲۹۳** **۲۹۴** **۲۹۵** **۲۹۶** **۲۹۷** **۲۹۸** **۲۹۹** **۳۰۰**
 و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۳۰۱** **۳۰۲** **۳۰۳** **۳۰۴** **۳۰۵** **۳۰۶** **۳۰۷** **۳۰۸** **۳۰۹** **۳۱۰** **۳۱۱** **۳۱۲** **۳۱۳** **۳۱۴** **۳۱۵** **۳۱۶** **۳۱۷** **۳۱۸** **۳۱۹** **۳۲۰** **۳۲۱** **۳۲۲** **۳۲۳** **۳۲۴** **۳۲۵** **۳۲۶** **۳۲۷** **۳۲۸** **۳۲۹** **۳۳۰** **۳۳۱** **۳۳۲** **۳۳۳** **۳۳۴** **۳۳۵** **۳۳۶** **۳۳۷** **۳۳۸** **۳۳۹** **۳۴۰** **۳۴۱** **۳۴۲** **۳۴۳** **۳۴۴** **۳۴۵** **۳۴۶** **۳۴۷** **۳۴۸** **۳۴۹** **۳۵۰** **۳۵۱** **۳۵۲** **۳۵۳** **۳۵۴** **۳۵۵** **۳۵۶** **۳۵۷** **۳۵۸** **۳۵۹** **۳۶۰** **۳۶۱** **۳۶۲** **۳۶۳** **۳۶۴** **۳۶۵** **۳۶۶** **۳۶۷** **۳۶۸** **۳۶۹** **۳۷۰** **۳۷۱** **۳۷۲** **۳۷۳** **۳۷۴** **۳۷۵** **۳۷۶** **۳۷۷** **۳۷۸** **۳۷۹** **۳۸۰** **۳۸۱** **۳۸۲** **۳۸۳** **۳۸۴** **۳۸۵** **۳۸۶** **۳۸۷** **۳۸۸** **۳۸۹** **۳۹۰** **۳۹۱** **۳۹۲** **۳۹۳** **۳۹۴** **۳۹۵** **۳۹۶** **۳۹۷** **۳۹۸** **۳۹۹** **۴۰۰**
 و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۴۰۱** **۴۰۲** **۴۰۳** **۴۰۴** **۴۰۵** **۴۰۶** **۴۰۷** **۴۰۸** **۴۰۹** **۴۱۰** **۴۱۱** **۴۱۲** **۴۱۳** **۴۱۴** **۴۱۵** **۴۱۶** **۴۱۷** **۴۱۸** **۴۱۹** **۴۲۰** **۴۲۱** **۴۲۲** **۴۲۳** **۴۲۴** **۴۲۵** **۴۲۶** **۴۲۷** **۴۲۸** **۴۲۹** **۴۳۰** **۴۳۱** **۴۳۲** **۴۳۳** **۴۳۴** **۴۳۵** **۴۳۶** **۴۳۷** **۴۳۸** **۴۳۹** **۴۴۰** **۴۴۱** **۴۴۲** **۴۴۳** **۴۴۴** **۴۴۵** **۴۴۶** **۴۴۷** **۴۴۸** **۴۴۹** **۴۵۰** **۴۵۱** **۴۵۲** **۴۵۳** **۴۵۴** **۴۵۵** **۴۵۶** **۴۵۷** **۴۵۸** **۴۵۹** **۴۶۰** **۴۶۱** **۴۶۲** **۴۶۳** **۴۶۴** **۴۶۵** **۴۶۶** **۴۶۷** **۴۶۸** **۴۶۹** **۴۷۰** **۴۷۱** **۴۷۲** **۴۷۳** **۴۷۴** **۴۷۵** **۴۷۶** **۴۷۷** **۴۷۸** **۴۷۹** **۴۸۰** **۴۸۱** **۴۸۲** **۴۸۳** **۴۸۴** **۴۸۵** **۴۸۶** **۴۸۷** **۴۸۸** **۴۸۹** **۴۹۰** **۴۹۱** **۴۹۲** **۴۹۳** **۴۹۴** **۴۹۵** **۴۹۶** **۴۹۷** **۴۹۸** **۴۹۹** **۵۰۰**
 و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۵۰۱** **۵۰۲** **۵۰۳** **۵۰۴** **۵۰۵** **۵۰۶** **۵۰۷** **۵۰۸** **۵۰۹** **۵۱۰** **۵۱۱** **۵۱۲** **۵۱۳** **۵۱۴** **۵۱۵** **۵۱۶** **۵۱۷** **۵۱۸** **۵۱۹** **۵۲۰** **۵۲۱** **۵۲۲** **۵۲۳** **۵۲۴** **۵۲۵** **۵۲۶** **۵۲۷** **۵۲۸** **۵۲۹** **۵۳۰** **۵۳۱** **۵۳۲** **۵۳۳** **۵۳۴** **۵۳۵** **۵۳۶** **۵۳۷** **۵۳۸** **۵۳۹** **۵۴۰** **۵۴۱** **۵۴۲** **۵۴۳** **۵۴۴** **۵۴۵** **۵۴۶** **۵۴۷** **۵۴۸** **۵۴۹** **۵۵۰** **۵۵۱** **۵۵۲** **۵۵۳** **۵۵۴** **۵۵۵** **۵۵۶** **۵۵۷** **۵۵۸** **۵۵۹** **۵۶۰** **۵۶۱** **۵۶۲** **۵۶۳** **۵۶۴** **۵۶۵** **۵۶۶** **۵۶۷** **۵۶۸** **۵۶۹** **۵۷۰** **۵۷۱** **۵۷۲** **۵۷۳** **۵۷۴** **۵۷۵** **۵۷۶** **۵۷۷** **۵۷۸** **۵۷۹** **۵۸۰** **۵۸۱** **۵۸۲** **۵۸۳** **۵۸۴** **۵۸۵** **۵۸۶** **۵۸۷** **۵۸۸** **۵۸۹** **۵۹۰** **۵۹۱** **۵۹۲** **۵۹۳** **۵۹۴** **۵۹۵** **۵۹۶** **۵۹۷** **۵۹۸** **۵۹۹** **۶۰۰**
 و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۶۰۱** **۶۰۲** **۶۰۳** **۶۰۴** **۶۰۵** **۶۰۶** **۶۰۷** **۶۰۸** **۶۰۹** **۶۱۰** **۶۱۱** **۶۱۲** **۶۱۳** **۶۱۴** **۶۱۵** **۶۱۶** **۶۱۷** **۶۱۸** **۶۱۹** **۶۲۰** **۶۲۱** **۶۲۲** **۶۲۳** **۶۲۴** **۶۲۵** **۶۲۶** **۶۲۷** **۶۲۸** **۶۲۹** **۶۳۰** **۶۳۱** **۶۳۲** **۶۳۳** **۶۳۴** **۶۳۵** **۶۳۶** **۶۳۷** **۶۳۸** **۶۳۹** **۶۴۰** **۶۴۱** **۶۴۲** **۶۴۳** **۶۴۴** **۶۴۵** **۶۴۶** **۶۴۷** **۶۴۸** **۶۴۹** **۶۵۰** **۶۵۱** **۶۵۲** **۶۵۳** **۶۵۴** **۶۵۵** **۶۵۶** **۶۵۷** **۶۵۸** **۶۵۹** **۶۶۰** **۶۶۱** **۶۶۲** **۶۶۳** **۶۶۴** **۶۶۵** **۶۶۶** **۶۶۷** **۶۶۸** **۶۶۹** **۶۷۰** **۶۷۱** **۶۷۲** **۶۷۳** **۶۷۴** **۶۷۵** **۶۷۶** **۶۷۷** **۶۷۸** **۶۷۹** **۶۸۰** **۶۸۱** **۶۸۲** **۶۸۳** **۶۸۴** **۶۸۵** **۶۸۶** **۶۸۷** **۶۸۸** **۶۸۹** **۶۹۰** **۶۹۱** **۶۹۲** **۶۹۳** **۶۹۴** **۶۹۵** **۶۹۶** **۶۹۷** **۶۹۸** **۶۹۹** **۷۰۰**
 و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۷۰۱** **۷۰۲** **۷۰۳** **۷۰۴** **۷۰۵** **۷۰۶** **۷۰۷** **۷۰۸** **۷۰۹** **۷۱۰** **۷۱۱** **۷۱۲** **۷۱۳** **۷۱۴** **۷۱۵** **۷۱۶** **۷۱۷** **۷۱۸** **۷۱۹** **۷۲۰** **۷۲۱** **۷۲۲** **۷۲۳** **۷۲۴** **۷۲۵** **۷۲۶** **۷۲۷** **۷۲۸** **۷۲۹** **۷۳۰** **۷۳۱** **۷۳۲** **۷۳۳** **۷۳۴** **۷۳۵** **۷۳۶** **۷۳۷** **۷۳۸** **۷۳۹** **۷۴۰** **۷۴۱** **۷۴۲** **۷۴۳** **۷۴۴** **۷۴۵** **۷۴۶** **۷۴۷** **۷۴۸** **۷۴۹** **۷۵۰** **۷۵۱** **۷۵۲** **۷۵۳** **۷۵۴** **۷۵۵** **۷۵۶** **۷۵۷** **۷۵۸** **۷۵۹** **۷۶۰** **۷۶۱** **۷۶۲** **۷۶۳** **۷۶۴** **۷۶۵** **۷۶۶** **۷۶۷** **۷۶۸** **۷۶۹** **۷۷۰** **۷۷۱** **۷۷۲** **۷۷۳** **۷۷۴** **۷۷۵** **۷۷۶** **۷۷۷** **۷۷۸** **۷۷۹** **۷۸۰** **۷۸۱** **۷۸۲** **۷۸۳** **۷۸۴** **۷۸۵** **۷۸۶** **۷۸۷** **۷۸۸** **۷۸۹** **۷۹۰** **۷۹۱** **۷۹۲** **۷۹۳** **۷۹۴** **۷۹۵** **۷۹۶** **۷۹۷** **۷۹۸** **۷۹۹** **۸۰۰**
 و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۸۰۱** **۸۰۲** **۸۰۳** **۸۰۴** **۸۰۵** **۸۰۶** **۸۰۷** **۸۰۸** **۸۰۹** **۸۱۰** **۸۱۱** **۸۱۲** **۸۱۳** **۸۱۴** **۸۱۵** **۸۱۶** **۸۱۷** **۸۱۸** **۸۱۹** **۸۲۰** **۸۲۱** **۸۲۲** **۸۲۳** **۸۲۴** **۸۲۵** **۸۲۶** **۸۲۷** **۸۲۸** **۸۲۹** **۸۳۰** **۸۳۱** **۸۳۲** **۸۳۳** **۸۳۴** **۸۳۵** **۸۳۶** **۸۳۷** **۸۳۸** **۸۳۹** **۸۴۰** **۸۴۱** **۸۴۲** **۸۴۳** **۸۴۴** **۸۴۵** **۸۴۶** **۸۴۷** **۸۴۸** **۸۴۹** **۸۵۰** **۸۵۱** **۸۵۲** **۸۵۳** **۸۵۴** **۸۵۵** **۸۵۶** **۸۵۷** **۸۵۸** **۸۵۹** **۸۶۰** **۸۶۱** **۸۶۲** **۸۶۳** **۸۶۴** **۸۶۵** **۸۶۶** **۸۶۷** **۸۶۸** **۸۶۹** **۸۷۰** **۸۷۱** **۸۷۲** **۸۷۳** **۸۷۴** **۸۷۵** **۸۷۶** **۸۷۷** **۸۷۸** **۸۷۹** **۸۸۰** **۸۸۱** **۸۸۲** **۸۸۳** **۸۸۴** **۸۸۵** **۸۸۶** **۸۸۷** **۸۸۸** **۸۸۹** **۸۹۰** **۸۹۱** **۸۹۲** **۸۹۳** **۸۹۴** **۸۹۵** **۸۹۶** **۸۹۷** **۸۹۸** **۸۹۹** **۹۰۰**
 و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۹۰۱** **۹۰۲** **۹۰۳** **۹۰۴** **۹۰۵** **۹۰۶** **۹۰۷** **۹۰۸** **۹۰۹** **۹۱۰** **۹۱۱** **۹۱۲** **۹۱۳** **۹۱۴** **۹۱۵** **۹۱۶** **۹۱۷** **۹۱۸** **۹۱۹** **۹۲۰** **۹۲۱** **۹۲۲** **۹۲۳** **۹۲۴** **۹۲۵** **۹۲۶** **۹۲۷** **۹۲۸** **۹۲۹** **۹۳۰** **۹۳۱** **۹۳۲** **۹۳۳** **۹۳۴** **۹۳۵** **۹۳۶** **۹۳۷** **۹۳۸** **۹۳۹** **۹۴۰** **۹۴۱** **۹۴۲** **۹۴۳** **۹۴۴** **۹۴۵** **۹۴۶** **۹۴۷** **۹۴۸** **۹۴۹** **۹۵۰** **۹۵۱** **۹۵۲** **۹۵۳** **۹۵۴** **۹۵۵** **۹۵۶** **۹۵۷** **۹۵۸** **۹۵۹** **۹۶۰** **۹۶۱** **۹۶۲** **۹۶۳** **۹۶۴** **۹۶۵** **۹۶۶** **۹۶۷** **۹۶۸** **۹۶۹** **۹۷۰** **۹۷۱** **۹۷۲** **۹۷۳** **۹۷۴** **۹۷۵** **۹۷۶** **۹۷۷** **۹۷۸** **۹۷۹** **۹۸۰** **۹۸۱** **۹۸۲** **۹۸۳** **۹۸۴** **۹۸۵** **۹۸۶** **۹۸۷** **۹۸۸** **۹۸۹** **۹۹۰** **۹۹۱** **۹۹۲** **۹۹۳** **۹۹۴** **۹۹۵** **۹۹۶** **۹۹۷** **۹۹۸** **۹۹۹** **۱۰۰۰**
 و در هر دو سیر اینها را بد و سیر و در هر دو سیر **۱۰۰۱** **۱۰۰۲** **۱۰۰۳** **۱۰۰۴** **۱۰۰۵** **۱۰۰۶** **۱۰۰۷** **۱۰۰۸**

[illegible]

کذاشت بخدا یا یا از برای هر که شمر بشمارد ای عزیز من چنانکه در دنیا به عجز از تو بسکند و در
 روزی درود تو شخص به نجات شمرش باشد ای می کشد و بیکدیگر دارد و سخت حایر بود و شمر
 در حق و دلیاری همین بس که بود که من از وی ایام و ولای عقد ازین با محاربه هر که خدا را از اول کی
 از وی ایام از سادگی و شهادت بخار من شکار کرده باشد و بخند من که گنیده بر پسته و چو لای
 خدا بقاب خیزد آید و **بشمار** آید و در قیامت منوری را اهل جهان را بین از اول و آخر
 هر کس را من احراز و با پیچید بسیار که اگر محاسبی که از اولیای رسد و محاسب کند و سوازی از اول و
 کرد و **بشمار** تا دل و خدا نماند بگذرد هیچ قوی خدا را نماند کرد. نوع شمر از خدا
 زیند چو من از کزاشت بران چنانچه آورده اند که دران صورتی از ان اوقات به بر و غرض
 معنی خویش مانع شود و در حق و طاعت و قرآن و در این معنی نشان آن سار که شکست یا محاسبی
 غیر میگویند که ما را بهر در بد و برائی فرموده اند که در درستی کار و دلالت که خدا را صریح
 الحکامه را اعتقاد بنماییم و تعالی بدو عز را می دهد و فرمود که **و الله اعلم** و هرینه ما
 فرستادیم **اینها** بسوی تو ای **پیغمبر** **شاهان** و در دست که قیامت و اولیای
 محراب و در پیدا و هر چو آن در وجه انحراف است که اسبقت ایشان را اینها را اختیار و اقصای
 جز اینها را ایشان بران اطلاع در بد و اعلامات و اخوات بر خیزد یعنی مهربان و بهر چو
 شوق تو به پیش جوار ایشان را با جوی از اسلوبان صورت و **و ما ندرک** و کار و نشان
 نشانها و دوش **ایها الفاسقون** مگر چون در تفکات این تیره موسی علیه السلام یعنی نکو
 محمد صلی الله علیه و آله و سلم چو اینان بجزرت رسالت صلوات الله علیه و برین قدر و برین نوعی
 شراعی موسی بود چو این بود و انچه از آنجا و بر روی دوی یافتند لا اله الا الله و از این شریع موسی
 خارج یافتند و در حقان خویش آورده و درین راه را بود و حاشا موسی علیه السلام
 اظهار قلوب ایشان را بوشید نشان از او انحقاق خویش تا در دوش ایشان و دوش دوش آفتاب را
 خورشید را بود و ملاقات و ساد که در صفات اسرار الهی صلوات الله علیه و برین نوعی
 بات نشان و اسکنند **در میان** روزگشت روز که خویش را سوگندت آورده
 تمام و اوصاف مذکور می بود و معنی بخند و شکنش یافت چنانچه می باید **و الله اعلم**
 هنر انکار است و در او عین و در جمله معطوف است و جمله معطوفه تقدیرش از کمال شدت
 بسیار که در چند ذکر اند و همان نندیش گفتند سبب نزول آن بوده که حضرت
 صلی الله علیه و آله و سلم بود و گفت که خدای تعالی تصدیق من و قول تو به من چنان
 شاست و چرا نمید و در حق تو نمی آید ما لکن ان القیت آس که بد گفت بر ما و کما بعد

اعتکاف در دایه بقیه شد نیست و در شرح افتادست در مسجدی که نماز عتق و نماز باشد
و بطلان و غیره و نام اعظم رحانه معتکف دایره اقامت است و چنانچه نام شایعست
مستحب و اتفاق علی اعتکاف در شان اجری عظیم در حدیث آمده که هر که ده مرتبه
مستکف شود مانند و حج و عمره باشد یعنی در قریب و دور نیست که چون مستکف
تمام اعتکاف از آن مسجد و یا بدو که بنزد آنگاه بیرون آید چنانچه در آن دو روز نماز
ای در پیش مستکف چنان فرمایند که مرا از اینجا که بگذرد و از حدیث ظاهر و لایق
آمده و استناد خدمت نامده در گرفته که این صورت و نفس این طمان واقع نشاء اعتکاف
او لغز افتد از جهاد انصاف شیخیان بر کوهی که اعتکاف محسن است و چنانچه در این
مراعات وقت و چون این سه شرط بجای آید هر یک که باقی مستکف صحیح بود و نزد کسی بود
اشای اعتکاف بدوی و استقامت و چون وقت نماز و در راه و رگشتن یا بقیه که اوله نما
تا نماز گذارد و گفت و ای خود را از نماز سوزی و لاکن و هر یک از اینها را که
ان از هر یک در روز و یک روز و اگر در شهری یا در خیابان این معائن سفر و گزینا اعتکاف و نگاه
داشتن چنانچه است و در دنیا از فرضی صاحب عمر بقایا معنی این کفرین باشد که شتر
مکرمه بدو نماز عتق و مفادلات و ارجاع داشت و بیع از نوبت استکافات و اثر را
باستطاعت اولی و معاهدات و فنی که در مساجد عتق و معاهد و صلوات مستقیم و در خطابه
قدس و حال اینها را که دیدن که درین مقام هر چه از اصول پیش آمده است و اتفاق دان
موجب بعد از ترتیب اقرب و نفس نشان خود چنانچه است که بی وقع آن نظر بجز مقصود
تعلق چنانچه است و چنانچه است چنانچه است کمال فاضل **باب** چنانکه شد
آنرا بهر چه و استکام **باب** اما در اعتکاف که جای در دنیا و معروفه
که در آن نماز و یکمرتبه یا لغات و سبع و این نظر از انصافها البلیغ است چه وقتی که
بدان واقع شود و چنانکه آن را خود نماز است **باب** چنانکه درین بیان حکام فرموده
روشن بود که در آن سال یکمرتبه خدای **باب** الشاهان و در آن وقت و در هر چه
باب برای علم و نشان **باب** شاید نیز چیزی را باندود و بگذرد که از
خطه لکچر تر شد و نماز است که در آن وقت و در آن سال است که در آن
کردن و از جمله این حدیثی است که در آن **باب** و بخوبی **باب** سالها که
در میان آنجا یعنی بخوبی سال یکمرتبه **باب** شایست چنان و در وقت
خیات و غرض و غرض و آن سال آن را بخوبی و شایست خود را بخوبی و غرض

[illegible]

[illegible]

بر بیان متصور نیست حاصل نکند از سر ملابحات که اخصی ناجی تر بر هر صانع خود شده
صدقه میسر بود که رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم با ما سخن گفتی و من احکام خود و خودی
نماد و آمدی چنان حال بروی تغیر شدی که گویی هر که ما را نشناختند و ندانند و هیچ
نداشتند **چون** خواهی که انشای جانان شوی باید که زهره و کون یکا نشوی از آنکه
زین العابدین علیه السلام تفکر کرده اند که چون نماز برخاستی و زکات رشتاری از غنای
حال بروی بگشایی می رسد که ای فرزند رسول خدا ای من پر حاکم جویایی که که چه
کرد و حضرت کرمی است و با کرمی میگویم لویعلم اخصی من یعنی ما انشای از غیر اگر ما را کرد
ماند که با کلمات می کشد لغات بر او می آید و ما سخن را از انشای و انشای که از انشای
ما سوا او یاد کرد **چون** یاد کردی از این قولها یاد کردی اینها را می شنود
نماید و در حضرت که چون جلال و علاو می گوئی علیه السلام که چون با حضرت کرمی
ما که چنان با یکدیگر بدان حالت خاصه ای افتاد و محبت از آن باشد و چرا که خود را شاهد
نموده و از کمال آن کبر و بزرگواری که در برابر او در پیش اندازد یعنی غفلت و پریشانی
از خود و دوری از اولیایان از اولیای حق می رسد **چون** در بیان خود می آید این جهت
برای دلیل است و از سوا این چیزان منوع عبادت را نمی تصور است که چه جو و خود و بهجت
آخرت با آنکه در مدد آن از هر پیشه که او را از حضرت صدقه شغل بر سر او انداخته می آید و بهجت
باید است که تا یک ذره سیل باطن بخت دنیا بخت ضعیف آن باشد که در عبادت لذت نشاید
عقل خود که در تصور باطل و سالیان است و در خیر المولود آورده که هر که را در حق چشم بداند
و در خود و خود و بهجت بود و شادی و بهجت استیسا با الواء باشد و هر که در حق شریفات
بکام جان شریک و در مقام عبادت لذت روح غلظت و ذوق شلالت در دنیا و خلق
ازین منزه است که در دنیا غلبه دارد و از من شدن و اصول آن در دو عالم خلق و روح و طبیعت
چون قطع ماده دوستی زن و فرزند و خلق غیر نیت ماله و عبادت و این عبادت بر دشواری و
عقل خلق است و از صغر بران عبادت بود که چشم زده مان و زکات است هر چه در حق می گوید
رکعت نماز که از آنکه در آن خیر حق بر ظاهر ایشان خطی نکند از آن عاجز شدن نتوانستند اما
سایگان سعادت شریک آن کرد **چون** چون حال معزبان چنین است از خود میگویم
ذکر که گوید اما فان من جنتها او باطل کران و لذت نیست نگیرد با هر چه که با من و با
از همان روش او در شیطان و هوای حق نفس باشد که ما را ندان او را بداند که که خاطر عبادت
و آخرت علی الله ان خود علی الله

مخلوق را **الله** مکار که استحقاق نبود و او را ثابت **الحق** و در پیش از همه از کلام
 و زنده بعد از غای ایشان **الله** باینه و ذرات و صفات با قیام به تدبیر و حفظ مخلوق
لما خلق و از آنکه او را **الله** نه مقدمه خواب و غفلت و غیر آن که نفاس کشیده و **الله**
 و نه خواب **الله** سرور است **ما فوق السموات** ایچده در آسمانهاست از مبدعات علوی **الله**
فی الارض و ایچده در زمین است از کائنات سفلیه **الله** کیست آنکه که او
تکفیر در خاست کند **الله** توبه و وی در ذرات **الله** در هر مکر و پستی و رفاهی
 که کسی را عازت شفاعت و عهد **الله** سید خدا **الله** ایچده در پیش از همه
 و زمینهاست از مبدعات جهان **الله** و **الله** ایچده در آسمانهاست از مبدعات علوی
 جهان **الله** و **الله** ایچده در زمینهاست از مبدعات سفلیه **الله** ایچده در پیش از همه
الله مکار که استحقاق نبود و او را ثابت **الحق** و در پیش از همه از کلام
 و زنده بعد از غای ایشان **الله** باینه و ذرات و صفات با قیام به تدبیر و حفظ مخلوق
لما خلق و از آنکه او را **الله** نه مقدمه خواب و غفلت و غیر آن که نفاس کشیده و **الله**
 و نه خواب **الله** سرور است **ما فوق السموات** ایچده در آسمانهاست از مبدعات علوی **الله**
فی الارض و ایچده در زمین است از کائنات سفلیه **الله** کیست آنکه که او
تکفیر در خاست کند **الله** توبه و وی در ذرات **الله** در هر مکر و پستی و رفاهی
 که کسی را عازت شفاعت و عهد **الله** سید خدا **الله** ایچده در پیش از همه
 و زمینهاست از مبدعات جهان **الله** و **الله** ایچده در آسمانهاست از مبدعات علوی
 جهان **الله** و **الله** ایچده در زمینهاست از مبدعات سفلیه **الله** ایچده در پیش از همه

و نقاب و روی که داشته مرمان از روی سوا لهاب که در قیام به تدبیر و حفظ مخلوق
 و زنده بعد از غای ایشان **الله** باینه و ذرات و صفات با قیام به تدبیر و حفظ مخلوق
لما خلق و از آنکه او را **الله** نه مقدمه خواب و غفلت و غیر آن که نفاس کشیده و **الله**
 و نه خواب **الله** سرور است **ما فوق السموات** ایچده در آسمانهاست از مبدعات علوی **الله**
فی الارض و ایچده در زمین است از کائنات سفلیه **الله** کیست آنکه که او
تکفیر در خاست کند **الله** توبه و وی در ذرات **الله** در هر مکر و پستی و رفاهی
 که کسی را عازت شفاعت و عهد **الله** سید خدا **الله** ایچده در پیش از همه
 و زمینهاست از مبدعات جهان **الله** و **الله** ایچده در آسمانهاست از مبدعات علوی
 جهان **الله** و **الله** ایچده در زمینهاست از مبدعات سفلیه **الله** ایچده در پیش از همه
الله مکار که استحقاق نبود و او را ثابت **الحق** و در پیش از همه از کلام
 و زنده بعد از غای ایشان **الله** باینه و ذرات و صفات با قیام به تدبیر و حفظ مخلوق
لما خلق و از آنکه او را **الله** نه مقدمه خواب و غفلت و غیر آن که نفاس کشیده و **الله**
 و نه خواب **الله** سرور است **ما فوق السموات** ایچده در آسمانهاست از مبدعات علوی **الله**
فی الارض و ایچده در زمین است از کائنات سفلیه **الله** کیست آنکه که او
تکفیر در خاست کند **الله** توبه و وی در ذرات **الله** در هر مکر و پستی و رفاهی
 که کسی را عازت شفاعت و عهد **الله** سید خدا **الله** ایچده در پیش از همه
 و زمینهاست از مبدعات جهان **الله** و **الله** ایچده در آسمانهاست از مبدعات علوی
 جهان **الله** و **الله** ایچده در زمینهاست از مبدعات سفلیه **الله** ایچده در پیش از همه

ران صورت دما سوزی تا آید و جود ندارد و در هیچ موضع احسن ظاهر است الله حق قیوم علی
 عظیم و در یازده جا احسن بر آن حقیر ظاهر می آید که چون آن سبب در وجه است خدا
 تعلق له قدع با ذمه علیه که شسته بوده و هو و دو غیر را حق و مشترک بر این ایشان
 ظهور ندارد و در حجاب فعلیهاست حقیر بعد از غیر شاه و مقدم اظهار غیر و بر وجه
 که علم و مشیت تا استیاضه میکند اختصاص آن بجهت معجزه و آنکه کسب نماید آنچه در علم
 مشیت است که بگوید ظهور آن معلوم و مراد و الله تعالی احیاء و ارباب تذکره و چه سزاوار
 را آن گفته اند که این آیه در احصای کفر و حق و اهل بطلان و زندقه است و ایشان در عایه
 و هر یک که در صانع و مباحثیات نکند و شکر که بعد از اصل قیوم یعنی بر دان و اهر من کالی باشد
 پس که اکثر است و شایسته حق شکر دارد و از عایه کبر و مشیت خود و دعوت و عیال
 میل کند و خوشه که روزگار باشد شهادت است که در اندک فلاسف که حضرت عزت را عین
 عالم انداد تا دوق که دعوی مغرور باشد که چشمت که لایحط و حقیقت آن که در دست است
 و برینه که تاج الهام و تخت تخت نازان شده ساز زینت بند و فرمان بر او بر هر دو
 بر خدا سار که در قیوم و رحمت و در حق و مشقت بذات مقدس حق تعالی و مقدس است و عایه
 بر شایان که ارباب نبیات که در و در عبادت و تار عبادت و تار عبادت و تار عبادت و تار عبادت
 بند نیست حق تعالی بلوای حقایق این آیه آشکارا شد در میان معتقدات ایشان می آید
 و محبت حق تعالی و عایه و عایه آن اساس کفر و فساد و عدوان ایشان و در هر یک که در بر
 و چنانکه الله مع کربا اصل و هر ارباب هم بر توحید لا اله الا هو فی سیاست حق تعالی
 شوق آن بیکند معنوم لا فاعلم سبقت و لا حرم از غفلت بود نشان میدهد و حق له ما
 فی السموات و ما فی الارض خط بطلان و در قرص ایشان بیکند و حق من ذالذی یضع
 عن الاقطار و است و در جانشان و تنهای متحرکان می باشد و طوق بیکند و ایزدیم و عظیم
 بنای مدعی فلاسفه و بران میل از خط و سطوح و لا یحیطون بشی من علم و تادیه و از شکا
 دعوی بر او بر حرم این ندارد و در موضع کسب عاقلات و لا یحیطون بکلیه و بعضی از اهل
 تعلیم و بعضی از اهل علم که در آیه و لا یحیطون بکلیه و بعضی از اهل علم که در آیه و لا یحیطون بکلیه
 سر و هو العلی العظیم تر شایان بر خود دعوی دارد سواد و جمل ده می گوید اندای و هر طبیعت
 از استقلال و عمل و هر یک که در عالم نبیات و مبدء موجود است الله است ای توحید و حجب خود
 غلبت که در آیه ایشان بیکند و استحقاق عبادت حق و ثابت نیست لا اله الا
 الا هو ای یهودی حقیر و ارباب الان با سنا و سکر که آن نشان غفلت و قدع کالی

اعقل جمع نشود و لا فاعلم سبقت و لا حرم از غفلت بود نشان میدهد و حق له ما
 فی السموات و ما فی الارض خط بطلان و در قرص ایشان بیکند و حق من ذالذی یضع
 عن الاقطار و است و در جانشان و تنهای متحرکان می باشد و طوق بیکند و ایزدیم و عظیم
 بنای مدعی فلاسفه و بران میل از خط و سطوح و لا یحیطون بشی من علم و تادیه و از شکا
 دعوی بر او بر حرم این ندارد و در موضع کسب عاقلات و لا یحیطون بکلیه و بعضی از اهل
 تعلیم و بعضی از اهل علم که در آیه و لا یحیطون بکلیه و بعضی از اهل علم که در آیه و لا یحیطون بکلیه
 سر و هو العلی العظیم تر شایان بر خود دعوی دارد سواد و جمل ده می گوید اندای و هر طبیعت
 از استقلال و عمل و هر یک که در عالم نبیات و مبدء موجود است الله است ای توحید و حجب خود
 غلبت که در آیه ایشان بیکند و استحقاق عبادت حق و ثابت نیست لا اله الا
 الا هو ای یهودی حقیر و ارباب الان با سنا و سکر که آن نشان غفلت و قدع کالی

اعقل جمع نشود و لا فاعلم سبقت و لا حرم از غفلت بود نشان میدهد و حق له ما
 فی السموات و ما فی الارض خط بطلان و در قرص ایشان بیکند و حق من ذالذی یضع
 عن الاقطار و است و در جانشان و تنهای متحرکان می باشد و طوق بیکند و ایزدیم و عظیم
 بنای مدعی فلاسفه و بران میل از خط و سطوح و لا یحیطون بشی من علم و تادیه و از شکا
 دعوی بر او بر حرم این ندارد و در موضع کسب عاقلات و لا یحیطون بکلیه و بعضی از اهل
 تعلیم و بعضی از اهل علم که در آیه و لا یحیطون بکلیه و بعضی از اهل علم که در آیه و لا یحیطون بکلیه
 سر و هو العلی العظیم تر شایان بر خود دعوی دارد سواد و جمل ده می گوید اندای و هر طبیعت
 از استقلال و عمل و هر یک که در عالم نبیات و مبدء موجود است الله است ای توحید و حجب خود
 غلبت که در آیه ایشان بیکند و استحقاق عبادت حق و ثابت نیست لا اله الا
 الا هو ای یهودی حقیر و ارباب الان با سنا و سکر که آن نشان غفلت و قدع کالی

برده و دلکاه و کاردجات بخات خواجه یافت و در بعضی زمان ابراهیم غفران الله و مودت و
 کثرت و رعایت برکنش و دعوت خلیل و قدوس خلیل که هم بپوشان آرایش پاکیزه شود و
 برکنش با زدن سینه هم بپوشان و همچنین بر عایشان آتش و بقایا است و در این زمان
 حال و شکسته با لاله که در خاطر و شور و طرا و شفا و آجوری و روحه و حدی هم بود
 تا ششسان سیاه نامه از آن آفریدی و فرمودی و خلق بر این مقام از آن آفریدی
 و سستند **در این حالت عیال باقی ماند** و در یک سو شعیب و همراهم و در یک سو
 و در وقت که در حق و شکر بجا می آمدند **ای روزی که حضرت عیسی و در روز قیامت**
 از سر الحی و همراهم و در خلیل با عیال این حضرت کرد و در شب و در وقت که در این
 صفات بر عیال بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این
 در مقام شادان جلالت و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این
 محبت و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 کرد و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 خلیل و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 نیکوکاران و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 مدح و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 الی حضرت و چنان هم می بود که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 وصول و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 بالذات و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 بر حق و آن در ظاهر و در باطن و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 آیه و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 ششده و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 نادر و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 جمال و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 غم و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 غایت و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند

آزاد و منتها بر صحنه اندیشه که از آن تا شاید یکی از آن نقایب احباب از سر دانات و عیال
 یافتند **که در هر یک از این دویم** ششم که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 آدم و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 روشن کرد و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 بر سطح صحنه که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 کمال و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 عزت و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 بیچاره و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 مکرم و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 خلیل و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 باعث و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 که با شکر و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 بی ایمان و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 اصل و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 مایه و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 بیاد و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 فی و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 شاه و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 حاجت و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 رسید و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 که در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 علم و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 ان و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 حیات و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند
 دست و در وقت که در این صفات بجا می آمدند و در وقت که در این صفات بجا می آمدند

آرد که طبع طبیعت را بکسر و پدید آید و هر چه در آن حاصل شود و در وقت
 بقا است و رسیدن قطع آن بر طبع در هوا معرفت پیدا نشود که در
 گفتش می بیند که در یخ از هم جدا گشت بر ذرات آن پدید آید و در آن
 که هر که خواهد که نفس خود را بجا است ایستاده که باید که قوی بدنی را برباید
 بسپارد و بعضی بار بعضی را از دست او می آید و شکسته متغایر می شود و در آن
 با حسیه عقل و شعاع بخواند تا طبع منطوقه شتاب کان با آید و در تنفس که در هوا
 که طبع را بوجه یعنی از گاهی که در یک بار آن جوان از آن است متغییر در هر چه در
 طبع آن را در قطع هوا و رطوبت و صفای عالم قدس دست دهد **ت** گفتند چنانچه
 بر آید و این است اندر نفس ناطقه جان حایه است بدش می کشد تا به سیر کان بکشد
 قدس که در آید است اما عقلی که در باطن آیت است که خلیل را مورشده با کوهها رفت
 و در نفس خود که در آن ابدی می کشد آن صفات و صورتها را در چو با خود در طبع
 اشارت برینه و بهجت و در کس می باشد که برای طبع را در دانی غیر خراب غرض
 و طلب غریبات خورشید است و در طبع را در دانی خلیل و در دانی غیر خراب غرض
 اعتبار ندارد و در دانی در پیش می کشد که بر هر اعتقاد باشد که در آن جهان حریف باشد
 که در آن جهان خفته و خفته است و شواهد می کشد که هر که در دانی نفس ناطقه باشد
 زهد و خفته اند که در آن پیش و شسته است از خلق هر طبع را در آن کس که در دانی
 جاء و در دانی بر طبع در آن بعضی صفت جرم را که در آن جرم در آن جرم و در آن
 نه شهور با ندهان که هر که در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 این جهان صفت با ندهان است و در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 از طبع این جهان را که در دانی در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 خفته است و در دانی در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 بر کمال است که صفت خاک است و حکیم سنا فی اشارت در جرمی می باشد **ت**
 چاره خست چاره طبع جان جمله را برین وزن کرده پس ایمان و عشق و عقل و دلیل
 زدن که در جهان را در طبع جان صاحب حق است و اولی می باشد که بعضی در آن است که خفا
 را از مقام علم و ایمان برشته گشته و ایمان را در سال بر آن است که در هر حال صفت نفسانی را که
 از طبع بر منزلت ایمان نماند و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
 جمع کن و در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم

جاده ایست از آن که در دانی در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 ایشان را که چهار اصل از صفات حقیقت که در هر چهار آن که در دانی در آن جرم
 متغییر می باشد و ایشان را تا زمانه انقضاء می رسد و باقی آن را در دانی در آن جرم
 و بعضی از صفات طبیعتی بود که در دانی در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 این زمان که صفات حقیقتی و بعضی از صفات طبیعتی که در دانی در آن جرم در آن جرم
 کاری می باشد که در دانی در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
ت مرده هم زنده شدیم که در دانی در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 گفت که در دانی در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 خیال و شکلی که در دانی در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 شیخ می بیند که در دانی در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 چاره خست چاره طبع جان جمله را برین وزن کرده پس ایمان و عشق و عقل و دلیل
 زدن که در جهان را در طبع جان صاحب حق است و اولی می باشد که بعضی در آن است که خفا
 را از مقام علم و ایمان برشته گشته و ایمان را در سال بر آن است که در هر حال صفت نفسانی را که
 از طبع بر منزلت ایمان نماند و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
 جمع کن و در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم
 چاره خست چاره طبع جان جمله را برین وزن کرده پس ایمان و عشق و عقل و دلیل
 زدن که در جهان را در طبع جان صاحب حق است و اولی می باشد که بعضی در آن است که خفا
 را از مقام علم و ایمان برشته گشته و ایمان را در سال بر آن است که در هر حال صفت نفسانی را که
 از طبع بر منزلت ایمان نماند و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
 جمع کن و در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم در آن جرم

لیکن تراوی فی عالمه درگاه عالم بود و در هر چه ها تایشان نشسته و در فی الحقیقه بکشت
 مریحها را در قدر جندان باشد که خلاصه انعام و نعمت است اما چون جفا بخواهد
 در ایندو نیست کسرب مشقه تا بشود در ایندو و بشود در یکی در مجلس این معبود و حق
 عنده گفت و در شرفون البصر خوانند امین معبود و فرمود که نصیبی از انعام و نعمت
 چون آنها را کردی و تایشان باطل شد **بسم الله الرحمن الرحیم** زدگان عبادت چنان کردند
 که از چشم خود نهان کردند و هر که در نامت فرمودی خدا من در این دنیا بودی عبادت
 آلودگی با لاله دار که چون کرده و آلوده بایستکار و در هر الحقا و آلوده که این مشیت از لای
 انشا فی حق باغ و دشت شمرات استعداد و جمیع کالات را داشته اند و در این دنیا و در این
 جاری شد و کثیرین صنعتها آفایشه و در صنعتها صفات بشری اعضا و جملها بی که هوای بشری
 در آن مدخل بود و در شعله بی و زبانی که در جسد اعدا و در شعله باغ باطل شد
 استعدادات و قدرت کاملت کالات و تبدل اخلای روحانی با صفات نفسانی و غیر نبات
 ملکی بصفتات شیطانی و از اهل عیالین قریب با شغل با ظلم طبیعت آفاد و درین مثل تنبیه
 عافان و تحذیر و اقل است تا زمام اختیار بدست اهل انکار و بدو عیان کار و با و بقتضای
 شیار و شایع و مستان و ایشان از شایعه خلاصه است تا مانه خراب حقایق متعین و
 شد و گفته اند از مشایخ و جمعیست که در راه کار و اعمال عالمه ایشان در وجود اهل عالمه
 حال ایشان مشق و فیما و فیما و بدعت و در کار ابدی و فیما و عالم ملکوت و حال غیبه
 و مقدم و فکر تا جاب و جبروت رتبه فرموده است و ایشان در جیل و جیل و احباب و معرفت ادا
 انبار و شوق و صایحین سر و درختانها و در و گفته و ایشان در آن کار که هر یک از ایشان
 در بافته جذبه طبعها بعضی با آن حقایق و در و شستن و در جیل و در طریقت و طریقت
 خوار و مشیت است و در اعضا و افعال و شخصیت آن با پاکان و بی پاکان در حرکت با طایفه طبعی که در
 مشق آن مصاحبت خودیج داشت با شغال و در آن جنت و عاقبتا بسوز و داشت عاقله
 از دین معرفت بعضی که شفا داده مسایح ایشان همه عینا و نسوز کرده و از جنت که کار
 که با آن در دست عزالت داده اند و از منعت و صحبت و جزان و خیر و بدو طبعان و کسور
 کشند **بسم الله الرحمن الرحیم** ای چو کلک حب جهان عشقان در من صحبت کجاست آن کاشان که
 زانگار کشاد و دهنده حاشا لایزال و دهنده هر که در مشق و طریقت است خوار و دهنده
 صفا آفایشه پای و غایت و غرض و مکاشفای روحی و بیرونه شفا و از بندگان و بیرونه شفا
 و حق و بیرونه شفا و از بندگان که بندگان و بیرونه شفا و از بندگان که بندگان و بیرونه شفا

می باشد **بسم الله الرحمن الرحیم** ای که در مونسان **بسم الله الرحمن الرحیم** نطق کند و در زمین **بسم الله الرحمن الرحیم**
 ای که در مونسان ای که در مونسان ای که در مونسان ای که در مونسان ای که در مونسان
 خوار و دهنده حاشا لایزال و دهنده هر که در مشق و طریقت است خوار و دهنده
 آلودگی با لاله دار که چون کرده و آلوده بایستکار و در هر الحقا و آلوده که این مشیت از لای
 انشا فی حق باغ و دشت شمرات استعداد و جمیع کالات را داشته اند و در این دنیا و در این
 جاری شد و کثیرین صنعتها آفایشه و در صنعتها صفات بشری اعضا و جملها بی که هوای بشری
 در آن مدخل بود و در شعله بی و زبانی که در جسد اعدا و در شعله باغ باطل شد
 استعدادات و قدرت کاملت کالات و تبدل اخلای روحانی با صفات نفسانی و غیر نبات
 ملکی بصفتات شیطانی و از اهل عیالین قریب با شغل با ظلم طبیعت آفاد و درین مثل تنبیه
 عافان و تحذیر و اقل است تا زمام اختیار بدست اهل انکار و بدو عیان کار و با و بقتضای
 شیار و شایع و مستان و ایشان از شایعه خلاصه است تا مانه خراب حقایق متعین و
 شد و گفته اند از مشایخ و جمعیست که در راه کار و اعمال عالمه ایشان در وجود اهل عالمه
 حال ایشان مشق و فیما و فیما و بدعت و در کار ابدی و فیما و عالم ملکوت و حال غیبه
 و مقدم و فکر تا جاب و جبروت رتبه فرموده است و ایشان در جیل و جیل و احباب و معرفت ادا
 انبار و شوق و صایحین سر و درختانها و در و گفته و ایشان در آن کار که هر یک از ایشان
 در بافته جذبه طبعها بعضی با آن حقایق و در و شستن و در جیل و در طریقت و طریقت
 خوار و مشیت است و در اعضا و افعال و شخصیت آن با پاکان و بی پاکان در حرکت با طایفه طبعی که در
 مشق آن مصاحبت خودیج داشت با شغال و در آن جنت و عاقبتا بسوز و داشت عاقله
 از دین معرفت بعضی که شفا داده مسایح ایشان همه عینا و نسوز کرده و از جنت که کار
 که با آن در دست عزالت داده اند و از منعت و صحبت و جزان و خیر و بدو طبعان و کسور
 کشند **بسم الله الرحمن الرحیم** ای چو کلک حب جهان عشقان در من صحبت کجاست آن کاشان که
 زانگار کشاد و دهنده حاشا لایزال و دهنده هر که در مشق و طریقت است خوار و دهنده
 صفا آفایشه پای و غایت و غرض و مکاشفای روحی و بیرونه شفا و از بندگان و بیرونه شفا
 و حق و بیرونه شفا و از بندگان که بندگان و بیرونه شفا و از بندگان که بندگان و بیرونه شفا

نهان گزینان ما، نه **تقریر** و با شکا که هر کس از آن آگاه شود غرض استقران جلد
 اوقات با عطا صدقه و اخراج نفقه و در سبب نزول بر آیه قرآن اول آنکه چون آن
 فقره از آن بزرگ فروه آمد و صحابه داشتند که اشتقاق از باب صفت در عایشه که استقر
 علی السلام و در دل شب نهان از فرمانان مقداری خرمای ایشان برده و بعد از غسل
 رختی از عتقه در میان روز با شکا را و بیاری چند ایشان داده حق سبحانه و تعالی صدقه کرده
 این آیه فرشتا در بر عیسا سر و خالق عتقه میگوید و دوست داشته تر از این دو صدقه نزد
 خدای صدقه علی بود و تقدیم یزید و هر و علائیه بدین معنی میرفت دوم در انساب
 تولد آورده که هرگز در این مناقب او الحسن علی ابن ابیطالب که الله و نه از شایسته دنیوی و دنیوی
 داشت از خراج لایذخی بشمار گرفته بدو روزی از یکی ظاهر یکی در سترگی شب غلامی یکی برود
 فدا حق تعالی بر آیه فرشتا و علی با شریفین از خدمت هم بر کرده و تقدیم از علی بر خدیجه
 جلوس داد مصطفی صلوات الله و سلامه علیه پس سید که ای علی زاجه بران داشت که برین نوع
 تصدق نمودی عیسا بدو که هر قدر صدقه را بیرون از بر بجهان مسووع غنیمت است طلب رضای
 ربانی جمیع آن عارف را التزم نمود و فتنای آنکه یکی از آنها است قبول یافته جمیع رضای ربانی
 من که خوشتر بودی و معبود منست صاحب این عصر رسالت علی علیه السلام و رسوله الا ان الله
 یحب ابوطالب اینجکه مطلوب فرموده باقی ستون صاحب کشف فرموده که فدای اهل رضای
 ابوبکر صدیق رضی الله عنه و عیسا و ائمه و صدقه داده عزاد در بر و پیش آن دو علائیه و
 مقدار در مشک و بهمان متوالی در روز حق تعالی آن آیه فرشتا و صدقات صدیق را بشود
 چهارم که یکصد تملای در دنیا طاعت و خدمت او در شوی که در دوزخ است باشد و شیب
 و در جهان و شکا را از آن نفقه میکت و قرآن است که آیه را عام دارند و گویند نزول از حب
 غیر بیار است بر غیر یعنی هر که اجماع است و خدمت غنیمت شمرده بتعالی که خلایق را از او قیام
 غایب و در آن باره خلایق را بخود شب و روز و نهان و شکا را تمام روزا که از قلمایند و در و علی
 هو شایسته که تا کل امتیاز و بیخ و دولت و شکو و در آن در چون قوت شکفته داری رضای
 حوائج محتاجان و انجمن مطالب مستحق از اغنیای بزرگ و موهبتی عظیم شمار که فرست چون بزرگ
 و با و میگذرد و در حرمت بعد از نفایز فرست شود نمیداند **تقریر** اما که با شکا فاقه
 خبری که این دم که چای است هست خوف بود فرست دادن از دست سوره زهنت و بر و شکا
 تا شوی روز و در شمس خبری که از روز و چون دلی مان فرست از روز و در شمس خبری که از
 فرست خبر مقدم کرده و در علائیه و در روزی شب صدقه دهند **تقریر** بر ایشان است

و فرجه فاد خبر چیست است که از آن روز را درین محل بعضی من بگرد و مستحق معنی شرط و این
 هر کس که درین نوع تصدق مداومت نماید ایشان است **تقریر** مرد نفقه ایشان **تقریر**
 نهان بود و کاشان و گویند بر آیه قرآن اول آنکه از مقام صدقه فرو داده شد
 تقدیم و در علی که مقتدر **تقریر** و خوف باشد ایشان **تقریر**
 و نهان و هر یکی باشد یعنی عتقه و با آنکه ترس و از آن آیه و فاشتا ما نعیم آخرت را و خوف
 اقطاع و خوف فوات خالق بود و بهشت از آن آیه در و صفت که انساب نقلی و در
 خاف بطریق خط و خرافه فرمود و چون ذکر افتاد و بر او اید و سبب است که داشت بیان
 بود و بهر یک و تقدیم دلی که برین جفا است که یکصد و پنجاه مقدم باید یا آنکه چون
 آیت گذشت حکم بود که مال خود را بفقیر دهی که توانایی بران ترتیب دارد و آن
 میگذرد بر این حکم که مال خود را بفقیر دهی که عقاب بران ترتیب باید و در خبری که آورده
 که ساست ضاد هشت بیان صدقه مدیحه صدقه چهار دان شصت و شصت و شصت و شصت
 و در اولی زاده و آیت با وجود می باشد و هر نقصان صدقه میباید از آن دانسته
 زیاده و نقصان آن هر یک برین عقیب صدقه میباید نمود و درین فصل است
 خالی از هر چیزی تا خبر اهل و در میان و کذا و اخذ و برایشان است تقدیمی و فرقی و خبر
 در سن خود آورده بدان این عیسا رضی الله عنه که شصت بیان شرح و نوشتن آن فرمود
 و در هر دو شفاعت خوا و باب یک و دوم آن آیه شریف را از صفا از صلی الله علیه و سلم فرمود که
 بدان شب که با آن که جاء و در فضایی و بر و فرشتا را فرشتند و بساط وقت هر دو بساط
 قات قرین و از او بگفتند در دانشی و طالع عجایب و مشاهد غریب جمعی و بدیدم برایشان
 و در و هر دو و سامان شکا و ایشان بران ماران که بزرگ و کانی که از بیرون می توانست دید
 گفتی هر شیل اینها که گمانند که شک ایشان بر ما است و دل ایشان بدین ملاک قرار فرمود که
 هر چه از اکل الاطعمه اینها را بخور است که از فرمان سوره در دستند ای چیزها بیکم مال دارد
 عالم غیر انصوری و ماران بیکم شدند که هر جا داشت باستان او را دست اندازد و هر چه
 میخواست و در هر یک که داشت **تقریر** که از دو نوع هر ساقی یا الکر و شومالی که ظاهر
 داشت و بیکم شکش از دوزخ و علامتی که اهل دیوار و در بعضی نموده ان شایسته است
 که ایشان هستند و در آنکان باشند و این خدا میباید **تقریر** آنکه **تقریر**
 هر دو در آن بعضی بعد از یکدیگر است و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز
 که بهر است که اعظم مانع مال و اشتهر مقام است و از این خبر که کان **تقریر**

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

۱. در این کتاب که در این کتاب
 ۲. در این کتاب که در این کتاب
 ۳. در این کتاب که در این کتاب
 ۴. در این کتاب که در این کتاب
 ۵. در این کتاب که در این کتاب
 ۶. در این کتاب که در این کتاب
 ۷. در این کتاب که در این کتاب
 ۸. در این کتاب که در این کتاب
 ۹. در این کتاب که در این کتاب
 ۱۰. در این کتاب که در این کتاب

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible][illegible]

925

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

میرزا علی قلی خان کمالی
نوروز خان قلی خان کمالی
میرزا علی قلی خان کمالی
نوروز خان قلی خان کمالی

ازین سرور که در میان
سواران ظاهر شده و برین عالم کافران
و از آنکه در میان سواران کافران
و از آنکه در میان سواران کافران

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

مستطابقه می بود و در این
از آنکه خود و از امام فخر
مستطابقه می بود و در این
از آنکه خود و از امام فخر

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از این کتاب بخواند...

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از این کتاب بخواند... و این است که در این کتاب آمده است که هر که از این کتاب بخواند...

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از این کتاب بخواند...

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از این کتاب بخواند...

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از این کتاب بخواند...

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از این کتاب بخواند... و این است که در این کتاب آمده است که هر که از این کتاب بخواند...

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از این کتاب بخواند...

و این است که در این کتاب آمده است که هر که از این کتاب بخواند...

[illegible][illegible][illegible][illegible]

مخبر من این است که در این روزها
در این شهر و بلاد بسیار از کسان
که در این شهر و بلاد بسیار از کسان
که در این شهر و بلاد بسیار از کسان

مجلس استماع و تدوین کتب در این مجلس
در روز یکشنبه ۱۳۰۴/۱۲/۲۵

[illegible]

میدانی که در این کتاب است و هر کس که بخواهد
آنرا بخواند باید بداند که این کتاب از
تألیف اهل بیت علیهم السلام است و هر
کس که آن را بخواند بهشتی خواهد بود

[illegible]

و اینست که در این کتاب
از هر یک از اینها
در هر یک از اینها
در هر یک از اینها

و اینست که در این کتاب
از هر یک از اینها
در هر یک از اینها
در هر یک از اینها

و اینست که در این کتاب
از هر یک از اینها
در هر یک از اینها
در هر یک از اینها

و اینست که در این کتاب
از هر یک از اینها
در هر یک از اینها
در هر یک از اینها

و اینست که در این کتاب
از هر یک از اینها
در هر یک از اینها
در هر یک از اینها

و اینست که در این کتاب
از هر یک از اینها
در هر یک از اینها
در هر یک از اینها

و اینست که در این کتاب
از هر یک از اینها
در هر یک از اینها
در هر یک از اینها

[illegible][illegible]

122

[illegible]

کتابخانه دارستان قزوینی

و این است که در این کتاب آمده است که هر کس که بخواهد از این کتاب استفاده کند باید...

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین
و السلام
این کتاب در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است...

و این است که در این کتاب آمده است که هر کس که بخواهد از این کتاب استفاده کند باید...

و این است که در این کتاب آمده است که هر کس که بخواهد از این کتاب استفاده کند باید...

و این است که در این کتاب آمده است که هر کس که بخواهد از این کتاب استفاده کند باید...

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
و الصلوة علی سیدنا محمد و آله الطاهرین
و السلام
این کتاب در بیان احوال و سیرت ائمه اطهار علیهم السلام است...

و این است که در این کتاب آمده است که هر کس که بخواهد از این کتاب استفاده کند باید...

و این است که در این کتاب آمده است که هر کس که بخواهد از این کتاب استفاده کند باید...

اینکه در این کتاب آمده است که هر چه از این کتاب بخواند و در دل خود بماند و در عمل ببرد...

مستحق است که ایمان داشته باشد هر چه ایمان داشته باشد در این کتاب آمده است که هر چه از این کتاب بخواند و در دل خود بماند و در عمل ببرد...

اینکه در این کتاب آمده است که هر چه از این کتاب بخواند و در دل خود بماند و در عمل ببرد...

اینکه در این کتاب آمده است که هر چه از این کتاب بخواند و در دل خود بماند و در عمل ببرد...

اینکه در این کتاب آمده است که هر چه از این کتاب بخواند و در دل خود بماند و در عمل ببرد...

اینکه در این کتاب آمده است که هر چه از این کتاب بخواند و در دل خود بماند و در عمل ببرد...

اینکه در این کتاب آمده است که هر چه از این کتاب بخواند و در دل خود بماند و در عمل ببرد...

اینکه در این کتاب آمده است که هر چه از این کتاب بخواند و در دل خود بماند و در عمل ببرد...

اینکه در این کتاب آمده است که هر چه از این کتاب بخواند و در دل خود بماند و در عمل ببرد...

اینکه در این کتاب آمده است که هر چه از این کتاب بخواند و در دل خود بماند و در عمل ببرد...

داشت و پرسید که ای بعلبهر این چه حالتی است خلیفه سنیون و اقصیه بر چو دانی انداخته
 ناله صلی بن اعلیه و سلم فرمود که من زک که هر کرده و عظیم خطای از تو صادر شده است
 من چون روی من را درگاه الله باش تا چه فرماید خلیفه چون آمد روی صلی بن اعلیه
 در حقش شرمه گرفت که ای پدر دل و جانم بر تو میسوزد و روی من را که کمال است و تو نشانی
 که ای صلی بن اعلیه و سلم ترا از خود جدا نموده ای و مرا از حالت کمال دور گردانیده ای
 خورشید در گرفته بگوشتان و ما سوزی با لید و در زمین میفلطید و می گفت خدا یا ابراهیم
 زود این مردم را بزدند و دست ما بسیدی بروی من افشاندند **بیت** این زمان تا نبیند
 هر کس جز در شکاه و زیاده نماند ای صلی بن اعلیه و سلم ان که تو در زمین می گردی که در زمین
 ای صلی بن اعلیه و سلم که تو بر دست بگری و دست بگری خند و می دین شود و گریه می شود
 چند بگو و دنیا بپایان آورده عاقبت میشوید خلیفه شایع حیات و ساید که نماز و یکی بود که
 این را که آورد و فرمود یا رسول الله دست بگریه چرا شد که مرا بر این روی و نماز بیاورد
 صلی الله علیه و آله و سلم علی بن رضی علیه السلام و الشکام باسلان فارس و طلب خلیفه بنی هاشم
 و شایان ایشان نشان داد که شیبین داری می آید و در میان و در حق می آید ایشان
 کردند تا همان شام که آمدند و خدا شد و پویش روی نجواب و بختک الله یا ابراهیم
سوره شریف شد جلوه گشت که در ملک بخت پرور بخت خلیفه بنی هاشم
 و در میان در حق جهاد و دنیا بکسر آیند و مناجات و شورا و اظهار و کمال از همه در خط
 هر دو هم و از همه کس بیست نام از روی موسوم و ترا که بر این روی بکشان و جان کار خود را بجا
 دارم **بیت** جان و دامن از کی باورم که تو بر این که در آوریم حکم بر حق علیه السلام
 که این شد و سلطان از روی خلیفه بنی هاشم که گفت فراموش آمد گفت خلیفه بنی هاشم
بیت پرسید و نه که دی وقت و تو نهاده پرسید که بر او شکست و بنیم خلیفه و پرسید
 ای بعلبهر مرده با ذکر حق سجده جل جلاله ترا بیاورد و بر خیر خدای صلوات الله علیه و آله
 و آیه از شش روی خلیفه بنی هاشم یا ایشان مدینه آمد و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 در مسجد همام بنی هاشم ایضا بنی هاشم فرموده بنی هاشم شغل شد و بنی هاشم
 ترا بعلبهر و سلم بعد از نماز شریف که از آغاز کرد و در آیه اول خلیفه خضر و در آیه دوم
 خورشید عظیم و در کف و چون آیه سلم استماع کرد که که استوفی عظمی که از ای و در آیه اول
 شتابان بعد از آیه نماز بنی هاشم و روی خلیفه بنی هاشم که که استوفی عظمی که از ای و در آیه اول
 روح شریفش از جبین خضر بنی هاشم و روی خلیفه بنی هاشم که که استوفی عظمی که از ای و در آیه اول

بشود که کشت رحمت بزرگ رسول خدای صلی الله علیه و سلم یا ابراهیم یا ابراهیم یا ابراهیم
 از میان جمع ریختن حنظل را جل شد و در میان پای و دایره آغاز کرد و در وقت
 یا رسول الله صدق شد که روی بدو بخندید و در زمین خشنودی می نمودیم که چو در دنیا
 شما از روی خشنودی کردید و آنکه چشم و روی شما در میان شما که آن دولت روی خود را در
 در حجاب فنا گشت از این بی و یکی حضرت که بر کمال است این حنظل از من ترا بگری که در نماز
 من ترا خواهری که حنظل را بیاورد و کمال خلیفه شایسته و رسول صلی الله علیه و سلم
 جانان او را که کشتن از سر بیکی از کمال خلیفه پرسید که این چه چیز است حضرت جواب داد که آن
 سیاه و سیاه که که نماز جانان از تقرب غلوه اندقام قدم خود را بر زمین جای می آید
 کار را عمل تو بر و استغفار از استغفار است **بیت** و در میان المعانی از غایت با و رجوعه نقل میکند که بعد از آن
 که باران تو نیست هیچ بنیغ و در میان المعانی از غایت با و رجوعه نقل میکند که بعد از آن
 این آیه الهی که است و گفت و از کلام فرزند آدم بقول استغفار استغفار استغفار استغفار
 معالیه التضرع یا ساد و خندان او هر روز و حق الله علیه نقل میکند که اندر رسول خدا صلی
 علیه و آله و سلم شنیدم که در میان و در دامن کاه افتاد و گفت یا خدایا که در میان و در دامن
 فرمود که در میان و در دامن کاه افتاد و گفت یا خدایا که در میان و در دامن کاه افتاد
 و بگوید که کاه را از زمین برداشته و از روی بید که حق شهادت کرد و همان سوال کرد که گوشت
 سعادت آید شرافت تو بر من بعد از کاه و استغفار حق حقان که گفت بنده من معصیت
 آنکه خداوندی را که از زمین و سواد خدای کند او را بیاورد و بیدم خلیفه بنی هاشم
 هر روز خدای که کمال لطفها پیش ترا شد از آن وصل خطه لطف با هر نگاهار نظر
 فضل با خدای و آنکه از آن و در غلوه بنی هاشم و گوشت قطره با و در آیه اول
 ای و در زمین خدای که کمال لطفها پیش ترا شد از آن وصل خطه لطف با هر نگاهار نظر
 زود حق خدای که کمال لطفها پیش ترا شد از آن وصل خطه لطف با هر نگاهار نظر
 افعال و از افعال خدای که کمال لطفها پیش ترا شد از آن وصل خطه لطف با هر نگاهار نظر
 ما سوی الله بخت کمال لطفها پیش ترا شد از آن وصل خطه لطف با هر نگاهار نظر
 و ظلم کار خود ما سوی الله بخت کمال لطفها پیش ترا شد از آن وصل خطه لطف با هر نگاهار نظر
 طاعت کرد آن نظر و از این با است خدای که کمال لطفها پیش ترا شد از آن وصل خطه لطف با هر نگاهار نظر
 از راه و در آیه اول و کمال لطفها پیش ترا شد از آن وصل خطه لطف با هر نگاهار نظر
 کاه هستی طهر و از آن و کمال لطفها پیش ترا شد از آن وصل خطه لطف با هر نگاهار نظر

